

habere ponderis videatur: eum sæpè errare certum est: subtilis autem iudicij qui fuerit sæpè errare?

At verò magnum infirmi iudicij argumentum est: si, quas res aliquando maximè certas habueris, in iis postea errasse te toto cælo deprehendas: & si id accidat frequentius: sic etiam nihil tua sponte animaduvertere, nihil iudicare posse: nisi semper quos sequaris habeas, ingenij est valde imbecillis, & qui de rebus multis contrà iudicat quàm quos mirata est ætas omnis: necesse est eum iudicio esse aut diuino fortè quopiam, aut certè nullo.

*Infirmi iudicij signum*

Hisce argumentis si quis ingenij, iudicijque sui vim diligenter diuque explorauerit: næ ille à scopo haud longè aberrauerit. Sed alia est adhuc adhibenda cautio: vt quam audax sis, aut quàm timidus natura expendas: audacia enim plus æquo tibi tribuere conabitur: pudor autem minus. Quocirca ad certius faciendum iudicium addenda sunt experimenta: quæ tuam de te opinionem aut non æquabunt, aut fortè superabunt etiam: itaque animos aut addent, aut cohibebunt.

Cognitis ingenij viribus alia sequitur consultatio explicatu minimè facilis: cùm absoluta esse oporteat ea quæ in publicum emitas: nam si numeris omnibus esse arbitreris oportere: nemo quicquam rectè ædet vnquã. Apparet ergo ea quoque ædi licere: in quibus